

Njegove će ga ruke završiti

“Zerubabelove su ruke ovaj Dom utemeljile, njegove će ga ruke završiti. I vi ćete znati da me k vama poslao JAHVE nad vojskama.” —Zaharia 4: 9

NAŠ TEKST govori o izgradnji Zerubabelovog hrama koja se dogodila nakon povratka Židova iz sužanjstva. Ovo proročanstvo podučava mnogo veću lekciju od ograničavanja njegove primjene na lokalne događaje koji su se dogodili tijekom Zerubabelovih dana. Zapravo, ono ima veće značenje u izgradnji duhovnog “Božjeg hrama,” Kristove zaručnice, koja traje tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba od dana Pedesetnice.—1.Korinćanima 3: 16, 17; Efežanima 2: 21, 22

U Zerubabelovo vrijeme postojalo je protivljenje izgradnji tog hrama, a isto tako je bilo protivljenja sadašnjoj gradnji duhovnog hrama. O ovom se protivljenju u Zahariji 4: 7 govori kao o “velikoj gori” koja je pokušala spriječiti građenje. Ovo, proročkim jezikom, ilustrira veće protivljenje koje je pratilo ovaj rad. Tijekom tog vremena “velika gora” je djelomično predstavljala kraljevstva i religijske sustave tog svijeta koje je stvorio čovjek, a koji su koristili svoju moć i bogatstvo kako bi nepovoljno utjecali na građenje duhovnog hrama i okupljanje Kristovog “malog stada,” svih onih koji nastoje vjerno

slijediti njegove stope. (Luka 12: 32) Mnogo toga je bilo suprotno uspjehu ovog djela, kao što je zabluda maskirana kao istina i tama koja se pojavljuje kao svjetlo. (Ivan 3: 19; 2. Korinćanima 11: 14; Efežanima 6: 12) Međutim, Veliki arhitekt, naš Nebeski Otac, uredio je da se providnosno brine za svoju djecu i izgradnju hrama.—Hebrejima 13: 5, 6; 1.Petrova 5: 7

Što je Bog uredio da učini za svoj narod? Hoće li pobijediti neprijatelje istine i pravednosti? Hoće li podići zaštitnu ogradu oko svojih ljudi? Odgovaramo ne, jer on dopušta neprijateljima da nastave svojim putem, a njegov narod da bude iskušán na svoju lojalnost prema njemu. Bog na kraju pobjeđuje neprijateljev naum dajući svom narodu duhovnu viziju kroz svoju Riječ Istine. Tijekom Zerubabelovog dana poslao je dvojicu svojih proroka, Hagaja i Zahariju, s vizijom. Vizija se sastojala od svijećnjaka koji daje svjetlo. Ulje koje je hranilo svjetiljke dolazilo je kroz sedam zlatnih lijevaka iz dvije masline. (Zaharija 4: 2, 3) Poruka je posebno značajna jer je bila: “Ne silom ni snagom, nego mojim duhom, govori JAHVE nad Vojskama.” (vs. 6) Koliko je to ojačalo ljude u to vrijeme i kakvo je to ohrabrenje za nas u naše vrijeme.

Sinovi Izraela vjerovali su da će jednog dana oni biti svjetlo svijeta. Bog ih je upozorio da, kao što je tajna svjetla svijećnjaka u ulju koje dolazi iz dva stabla masline, tako i tajna njihovog uspjeha kao naroda leži u stalnom opskrbljivanju njegovim Duhom, ili svetim utjecajem, na njih. Međutim, prirodnom oku, gledajući s jedne strane vojnu moć koja se okupila protiv njih, a s druge strane ništa osim Božjeg Duha koji nevidljivo djeluje, činilo se da su njihove šanse za uspjeh malene. Isto vrijedi i danas. Gospodnji narod je u manjini što se tiče broja i zemaljskog utjecaja. Neki su možda pretpostavili da bi uspjeh bio osiguran ako bi mogli računati na podršku zemaljskih

silu, ali Božja poruka ponovno glasi: “ne silom niti snagom, nego mojim duhom.”

DAN SKROMNIH POČETAKA

Razmotrimo napredak ovog djela izgradnje duhovnog hrama i primijetimo kako je izvanredno napredovalo, iako se proročanski kaže da se dogodilo u “danu skromnih početaka”. (Zaharija 4: 10) Ovaj “dan” je započeo na Pedesetnicu kada su, simbolično govoreći, položeni temelji duhovne kuće. Trideset godina život našeg dragog Otkupitelja uglavnom je bio skriven od razumijevanja javnosti. Marija i nekoliko drugih bliskih prijatelja našega Gospodina znali su za njegovo čudesno rođenje i nesumnjivo su razmišljali o anđelovoj poruci i proročanstvima vezanih uz njega.—Luka 1: 26-38; Izaija 7: 14; 9: 6, 7

Prorečene su prekrasne stvari u vezi s djetetom Isusom, a kako su godine prolazile bez vidljivog znaka ispunjenja prorečenih predviđanja, neki su možda smatrali da se to nikada neće ostvariti. Njegovo konačno prepoznavanje od strane Ivana Krstitelja na rijeci Jordanu, njegovo krštenje i pomazanje Duhom Svetim, bile su velike stvari. Ipak, život i služba našeg Gospodina Isusa, gledani s čisto ljudskog stajališta, u očima svjetovno mudrih uglavnom su smatrani očitim neuspjehom. Predstavio se Izraelu kao njihov Mesija, ali budući da nije dorastao njihovoj percepciji onoga što bi Mesija trebao biti, kao narod su ga odbacili.—Izaija 53: 1-3; Ivan 1: 11, 12; Djela apostolska 2: 22, 23

Noć prije nego što je umro, Isus je rekao svojim učenicima: “Ja sam pobijedio svijet.” (Ivan 16: 33) Bio je pobjednik u svakom smislu te riječi, iako se to nije činilo očiglednim kada je sljedećeg dana visio na križu umirući. Ondje, usred strašne tame, Isus je doživio svoju najveću

pobjedu nad svijetom. Za prosječnog čovjeka to je bio samo kraj jednog vrlo glupog i fanatičnog života. Isusova smrt i ukop, iako je to možda bio dan “skromnih početa” po procjeni onih koji su svjedočili događajima, zapravo je bio dan velike pobjede. Rezultati ovih događaja tek će se vidjeti kada svako stvorenje koje je “na nebu i na zemlji,” podigne svoj glas u slavu njemu govoreći: “Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova.” — Otkrivenje 5: 13

POLAGANJE TEMELJA

Čitamo da je bio dan malih stvari kada je Zerubabel postavio temelje kuće. Naš uvodni tekst kaže da je temelje postavio svojim rukama, što znači da je to bio posao kojemu je osobno nazočio. Nakon uzašašća našeg Gospodina na nebo, nalazimo da je njegov prvi posao bio polaganje temelja duhovnog hrama, a tome se i osobno posvetio, položivši temelj svojim rukama, simbolično rečeno. Tada je odnio u sudove božanske pravde vrlinu, ili vrijednost, svoje žrtvovane, savršene ljudskosti, i predstavio ih Nebeskom Ocu “za nas”. (Hebrejima 9: 24) (Heb. 9:24) Tako je postavio temelj domu sinova, na temelju našeg dolaska Bogu i predanja svog života Njemu kao prihvatljivoj žrtvi.—Hebrejima 3: 6; Rimljanima 12: 1

Osvrćući se na Jeruzalem i gledajući što se događa, primjećujemo da su se Gospodinovi zbunjeni učenici okupili ondje prema njegovim uputama. Neposredno prije svog uzašašća rekao im je da ne napuštaju Jeruzalem, nego neka čekaju Obećanje Očevo. (Djela apostolska 1: 4) U toj gornjoj sobi možemo ih zamisliti kako su se svi okupili. (vs. 12-14) Možda se Toma pitao jesu li ispravno razumjeli Gospodinove upute ili nisu. Petar je možda razmišljao koje bi značenje svega toga moglo biti, dok je meditativni Ivan možda ispitivao

zašto trajna prisutnost Učitelja još nije s njima.

U gradu je metež koji je prije nekoliko tjedana bijesno sada bio utišan. Glavari svećenički i starješine židovske šutjeli su; uzrok sve njihove tjeskobe i svađe je nestao, ili su barem tako mislili. Nazarećanin je bio mrtav, njegova zemaljska služba je završena, nade većine njegovih sljedbenika raspršene su, a pobjeda je pripala vjerskim vođama Židova. Bio je to dan skromnih početaka na zemlji, ali je to bio dan velikih početaka na nebu. Uskrsl i proslavljeni Otkupitelj postavljao je temelje doma koji će biti simbolično mjesto susreta između Boga i ljudi kada konačno bude dovršen.—2.Korinćanima 6: 16; Otkrivenje 21: 3

PRIPRAVA ŽIVOG KAMENJA

Ono što je bila istina o Isusovoj službi i Pedesetnici bila je istina kroz stoljeća od tada, jer je to bio dan skromnih početaka. Znamo da je čak i prije nego što su apostoli zaspali, “otajstvo bezakonja” već počelo djelovati u novoj crkvi. (2.Solunjanima 2: 7) Ono se razvilo u “veliku planinu,” koja se suprotstavljala svima koji su zadržali vjeru i hodili stopama našega Gospodina. Kroz stoljeća, a posebno u mračnom srednjem vijeku, ova je planina progonila i suprotstavljala se mačem, lomačom i gubilištem, pravim svecima Božjim. Bili su prisiljeni bježati u jazbine i pećine na zemlji kako bi pobjegli od njezine nemilosrdne i progoniteljske moći.

Ljudskom promatraču moglo bi se činiti da Veliki arhitekt nije imao previše interesa za svoj rad kad bi dopustio da ga se ometa, ili očito jest. Međutim, situacija nikada nije bila izvan Božje kontrole i rad je u velikoj mjeri napredovao. Usred ovog dana skromnih početaka, živo kamenje za hram je u tijeku pripreme. Ono je—jedno po jedno—pripremano, klesano i uglađeno u samoj pri-

sutnosti svojih neprijatelja, a često i u njihovim rukama.

Bio je to dan velikih početaka gledano s nebeskog stajališta. Proročanstvo kaže da su Zerubabelove ruke postavile temelj domu i da će “ga njegove ruke i dovršiti”. (Zaharija 4: 9) Polaganje temelja bilo je osobno djelo u kojem je naš Gospodin, svojim rukama, prikazao Bogu vrijednu osnovu našeg prihvaćanja. Budući da čitamo da će i njegove ruke dovršiti posao, moramo zaključiti da će to također biti osobni posao kojem će se posvetiti naš Gospodin. Kako li je divna misao da sada živimo u danima Druge prisutnosti Učitelja. Došao je osobno nazočiti završnim radovima ove velike duhovne građevine.—Ivan 14: 1-3).

SKORO DOVRŠENJE DUHOVNOG HRAMA

Kada je Krist postavio temelje ovog duhovnog hrama na Pedesetnicu, stavio je u ruke svoga Oca zasluge po kojima je dom sinova postao prihvatljiv. (Hebrejima 9: 24) Sada kada je došao da ga završi, čitamo da dolazi s “viskom” u rukama. (Zaharija 4: 10) Visak je za rad na postavljanju svih stvari u red. Tijekom ovog završnog razdoblja Evanđeoskog doba, veći Zerubabel, Krist Isus, s viskom Istine u svojim rukama, uspravio ga je prema mnogim dugotrajnim, prihvaćenim lažnim i nebiblijskim doktrinama kršćanskog svijeta. Obzirom na to da je visak bio uspravljen, koliko li su iskrivljena bila mnoga učenja koja su do nas došla iz mračnije prošlosti. Pravi Božji sljedbenici su se okupljali oko Istine, divno servirane za stolom njihova Gospodina, kako bi mogli uživati u rastućem svjetlu njegove Svete Riječi. (Matej 24: 45; Luka 12: 37; Otkrivenje 3: 20, 21) Što je bio rezultat korištenja ovog viska? Je li svjetlo Istine zasjalo, i je li Gospodinov narod brzo pokušao odbaciti sve što se odnosi na “starog čovjeka”, i jesu li nastojali “obučiti novog čovjeka?”—

Kološanima 3: 8-14

Neka nas suočavanje s kušnjama našeg proročkog dana potakne prisjećanju da se sada odvijaju završni radovi. Izvode ga vlastite ruke našeg Gospodina i on osobno to prati. Veliki hram se dovršava jer je svaki “živi kamen” potpuno isklesan i uglačan. (1.Petrova 2: 5) Kada posljednje od ovih živih kamenja prođe iza zastora, svi će oni biti skupljeni i postavljeni u “zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima.” (2.Korinćanima 5: 1) Tako će Božje duhovno zdanje hrama biti dovršeno. Tada će dan skromnih početaka biti prošlost i iz našeg budućeg, nebeskog doma čut ćemo obnovljeno čovječanstvo kako govori: “Velik je JAHVE, hvale predostojan u gradu Boga našega. Sveto brdo njegovo, brijeg veličanstven, radost je zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je Kralja velikog.”—Psalmi 48: 1, 2 ■